

nga te di nuk u-plagós, edé me te ðiere pálate, u-rëmbiene me duar, po ñeri tjetrine s mund t e vijne post. Aštu sa u-lode te di, ke me takat nuku kišne, i ðot arapi, ke »ti, ke je kakë forte, nuku bënemi vetezer? se u kam sósure giðe duñan, ketu ke jam; po si ti akoma ñeri nuku patš«. I ðote djali, ke »bënemi, po s te besój«. Aštu i beri be arapi, edé u-besúane, edé e mori arapi e vane mbernda ne han, muar edé kuallt, i foli edé djalit tjetre, e vate de ai. Ai arapi s ish aráp, po ish e bukur e deut. Si vane mbernda, vate arapi ne konak tjetre, e beri kafén edé ndzoři lekuren e zezë edé u-be si e bukur e deut, ke ish, edé vate, u špuri kafén edé u ða dórene e i miserdi. Kur e pan atá akë te búkure, i zuri dridme; edé aštu iku e vate tej ne konak tjetere, e veši lekuren e zez edé doti prap si aráp, edé i ðote djalit te mbretit, ke »e pe mótrene time, ke te solí kafene?« I ðote djali: »E patš«. I ðot arapi, ke »u kam razlék, ke te t a jap«. I ðote djali, ke »e mar, po dua te vete te gjí vajzen e mbretit džineret, e kur te kðenem, e mar«. Aštu e ujdisne púnene edé ndruan unazet. Pasandaj arapi u ðote ke »u jam vet«, edé ndzoři lekuren, edé e pan. »Tani«, i ðote djalit arapi, se arapit j a ðošne émberine Aráp Uzengia, e i ðote djalit, ke »ti véteme, po s erda u, s e gen dot até vajz«. I ðote djali, ke »si te duatš; ne do, eja te vemi«. E aštu ndejne ne muaj ne štepi te Aráp Uzengise, sa u-šerua pela, edé u a hipne ke te tre edé ikne, muar údene. Si ikne šum ude, vane ne tjetre duñá merguar. Atjë gene ne lum šume te mad; ai lumi kiš ne ure me di flet, ke ñera flete varej nga kešó ane lumit edé tjetra m-at-án. E si u-kasne atjë, u ðot Arap Uzengia, ke »ketu ke do kásemi ne ura, mbani veš, se tš do ðom u, ke te ðoni edé ju, edé pa dale u pertěj, te mos te hípeñe tjetre mbi ur, se bie ura, edé mbitet«. Aštu vate Aráp Uzengia afer ures edé i foli e i ða úrese: »Jam u, moj ure, ke škoj; pa te jete tjetre, nuku škon«. Edé aštu u-ngrene te di flétete e úrese, edé u-be ure, edé škoi Arap Uzengia, u-hod m-at-ane. Aštu i ðane edé atá edé škúane e vane m-at-ane. Atjë aferuan ne vend, ke ish vajz e mbretit džineret, edé vane n até kasabá, ke ish ajó, e vane me ne štepi te ñeit plákese; e digónene musika e topa e kenge e vate, si dazm ke ish ne kasabá, e si vane ne plaka e konepsne atjë, pjene plaken e i ðon, ke »tš ish? dazm ish ketu?« U ðote plaka, ke »martónete e bile e mbretit džineret edé meñ ne tjetre mbret si vétshena. I ðot Aráp Uzengia, ke »kur do e márene?« I ðote plaka: »Per tri ditë. I ðot Arap Uzengia